

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Hollósy és Vajda nyomdája,
hova a lap szellemi részét illető
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő és lapfajladonos:

S I M A F E R E N C Z.

Lapunk megrendelhető:

a kiadóhivatalban és lapkihordóink
útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.**Hirdetések árát**

valamint nyilvántartási költségeket
kiadóhivatalunk méret sze-
rint ólesón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban és Stark Nándor
könyvkereskedésében számon-
ként 5 krajczárért.

Kéziratok visszatartatnak.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGETES TARTALMU KÖZLÖNY

Felhívás

Komárom-, Hont-, Nyitra-, Nógrád- és Udvarhelymege el- lenzéki polgárhoz.

Amióta Tisza Kálmán a politikai erkölcs-
telenségnek iskolát csinált Magyar-
országon — elvei árán a hatalomhoz jut-
ván — azóta a magyar politikában a ha-
talm lett a cél s elveiket szemérmetlenül
értékesítik a romlott erkölcsű emberek.

Csongrád megye főispánja mult évben
közös támadásra szólította fel az ország
törvényhatóságait az alkotmányt védők
megbuktatására. És ő ma üdvözlő az általa
megtámadott békeakció vezetőit!!

Ezek a főispánok, akik Bánffy szol-
gálták, ma elveik megtagadásával példát
adnak a politikai erkölcs telenségnek, rom-
lottságnak, a helyett, hogy — mint a
politikai becsület parancsolná — elhagynák
bizalmi állásukat.

Ezek az emberek a helyett, hogy
félre vonulnának, a bukott vezérrel együtt
távoznának — csak annál örületesebb haj-
szát folytatnak a törvény, jog és igazság
ellen, bárhogy hizelegnek az új kormány
előtt, amelyet félre akarnak vezetni.

Tiltakozzunk ezen üdvözletek öszin-
tesége és értéke ellen! Ne tőrjünk el ezt az
erkölcstelen játékot a politikai élet terén.

És amint Csongrád megye főispánja
volt első, mely az alkotmány védelmezőit
ellen országos harcra szólította fel az or-
szág összes vármegyéit: épp oly nagyszabású
mozgalomra szólítjuk fel mi az or-
szág összes ellenzéki vármegyéit, törvény-
tisztelő, hazafias elemeit, legelsőben is Nyit-
ra, Komárom, Hont és Udvarhely polgárait,
hogy velünk együtt, hozzánk csatlakozva,
tillakozzanak eme politikai erkölcs telen-
séggel szemben, az elvtaladás, a jellem-
telenség uralma ellen, amely megméte-
lyezte egész közéletünket. Ez ellen az
ázsiai baszkodás ellen, amely korrump-
pálta közigazgatásunkat, igazságszolgá-
latásunkat, s amely a főispáni hatalom-
nak teljesen kiszolgáltatta a polgárok
személyi biztonságát és vagyoni érdekeit,
s durva erőszakoskodásaival veszélyez-
tetli a megyék békéjét és a családok
existenciáját.

A korrupció ellen hasztalan keres-
tünk volna oltalmat a Tiszák és Bánffyak
uralma alatt. Hasztalan küzdöttek a korrup-
ció ellen északkeleti s északnyugati Magyar-
ország legönzetlenebb hazafiai. Hiába írta
fel zászlójára a purifikációt az orsz. képviselők
egy csoportja — nem sikerült el-
veiknek érvényt szerezni.

Mi azonban, a magyar alföld leghazafia-
sabb népének ezreitől körülvéve, mi, Csong-
rád megye ellenzéki polgárai, felemeljük
újra, felemeljük bátran a zászlót; mert a
jog, törvény és igazság uralma itt még
csak pusztá jelszó, — s mert ez mindaddig

az marad, míg a régi rendszernek erkölcs-
telen emberei a hatalom éléről el nem
pusztulnak.

De most mindnyájan abban a hitben
sorakozunk táborba és új harcra, hogy Széll
Kálmán férfias szava és Horánszky Nándor
tisza jelleme elég biztosíték, hogy végre az er-
kölsi romlottsággal leszámolhatunk, ennek
az uralomnak véget vehetünk és az a tá-
bor fog győzni, amelynek zászlójára a tör-
vény, a jog és az igazság van felírva.

Csatlakozzatok elvtársaink! Egyesül-
jünk előbb mi a legkorrumpáltabb vár-
megyéknek zaklatott ellenzéki polgárai,
keljünk egyesült erővel harcra a korrupció
ellen, hogy azután példánk hasonló ak-
cióra bírja azokat a vármegyéket is, a
melyek nem mernek nyíltan kilépni, hogy
megbuktassák az erkölsi romlottságnak, a
korrupciónak uralmát, amely vérüket szil-
polyozza és fekély gyanánt pusztítja tes-
tüket.

*Meggyőződésünk az, hogy Magyar-
országban hiába hirdetnek politikai elve-
ket a különböző pártok, amíg nem egye-
sülnek abban a munkában, amíg nem
kezdenek ahhoz a munkához, hogy az
erkölsi romlottságtól megszűntessék a
magyar közéletet, a magyar politikai
életet.*

*Elvtársaink! Ha az együttműködést
őhajjtjátok, ha a kormányhoz intézendő
küldetésükhöz csatlakozni kívántok,
akár most, akár jövőben, úgy legyenek
meggyőződve, hogy hű szívet és meleg
szerelettel fogad titeket mindenkor a*

Csongrád megyei Ellenzéki Egyesület.

Kelt Szentésen, 1899. június hó 1-én.

A szervező-bizottság nevében:

Dr. Hollósy István, Hegyi Antal,
h. jegyző. h. elnök.

**A Csongrád megyei ellen-
zéki egyesület**

alakulási költségeire
szép számmal fizettek ismét kisebb-nagyobb
összegeket. Az érdeklődés után itélve —
mely az egész vármegyében általános —
bizvást mondhatjuk, hogy ez az egyesület
nemcsak programjának népszerűsége és
célzserűségénél fogva, hanem tagjainak
nagy számra való tekintetből is, pártatlanul
álló lesz az egész országban. — Legutóbbi
kimutatásunk közlése óta ujabban a követ-
kezők járultak alakulási költségeikhez: Szen-
tesről Mészáros Istvánné Soós Mária 55
frt, Lovass András 10 frt, Győző Molnár
József 1 frt 1 kr, Berényi György (szőlő-
béli) 1 frt, Keresztes N. Sándor 2 frt, Czir-
bus István 30 kr, Fülöp Sándor 50 kr,
Tekes László 20 kr, Lakos Sándor 1 frt,
Szege József 1 frt 10 kr, Héja Imre 1 frt,
Molnár András 1 frt, Molnár Imre 1 frt,
Labádi Bálint 1 frt, Somodi Bálint 1 frt,
Kuli Mihály 25 kr, Fülöp Juliánna 25 kr,
Vass János 1 frt, ifj. Pásztor János 2 frt,
Vida Szűcs Lidia 1 frt, Szigeti János 50 kr,

Fekete Demeter 2 frt, id. Pásztor János 2 frt,
Csala Imréné 20 kr, Rácz Sándorné 20 kr,
Molnár Sándor 1 frt, Fábán András 10 kr,
Baranyi József 10 kr, Keresztes N. Sándor
50 kr, Kiss Bálint 50 kr, Szabó János 10
kr, Tóth Ferencz 20 kr, Recskai Eszter 20
kr, Czirbus Lidia 1 frt, Égető Sándor 50
kr, Kiss János zenész 50 kr, Fülöp József
50 kr, Korcsmáros Sándor 20 kr, Fazekas
Pál 50 kr, Hegedűs János 50 kr, Nemes
István 1 frt, ifj. Lakos Sándor 50 kr, Be-
rényi László 5 frt, Czakó Bálint 2 frt. —
A vidékre kiadott iverk még nem érkeztek
be s így az ott begyűlt összegekről, —
amelyek szint — nagy érdeklődésről tanús-
kodnak — majd csak jövő számunkban
referálunk. Annyit azonban előre is meg-
jegyzünk, hogy e tárgyban ma délelőt
Szegeváron az egyesület központi vezetö-
sége részéről értekezlet lesz.

Sima ügye idegen világitásban.

Az emberekben sokkal több az önzés és fe-
lülletesség, mint a nemeslelkűség és az élettapas-
zalatokon keresztülszűrődött tiszta látóképesség.
Csak ritka jellemeknek adatott meg, hogy felül-
emelkedni tudjanak a kicsinykedésen és tisztán
lassanak a zűrzavarban.

En ennek az emberi gyarlóságnak tulajdo-
nitom, hogy a közszereplő egyéneknek magatar-
tasát, eljárását oly kevesen tudják igazi érdem
szerint mérlegelni. Rendszerint kicsinyes szem-
pontokból bírálják és egy parányi ellenszenv oly
hegymagasságúvá tud növekedni, ha sértett hiú-
ság fogja el a tiszta látást, hogy a gyűlöletnek
bujja melegágyat készíthet a kárörvendés.

Idegen vagyok ebben a vármegyében és ép-
pen azért engemet nagyon meglepett első pillá-
natra az a határtalan gyűlölet és másrésről az a
kiolthatatlan szeretet, melyet itt Sima Ferencz
személye és ügye iránt tapasztaltam. Ellenségei a
felkapaszkodott strébert látják benne, mert esze,
tudása, munkabírása föléjük kerekedett. Hívei
pedig bálványozzák, mert ügyükben, bajukban
tanácsadójuk, az általános közérdekeknek pedig
igaz szószólójuk.

Akik ellenségei, azok elefantnak tartják
szűnyögkicsinyesügető fogvatkozását. És ezt minden
alkalommal igyekeznek híresztelni, hogy meg-
bontsák híveinek ragaszkodását. Egyeseknél sike-
rült is föltámasztani a kétséget és rágódik a
gyanú bennök, hátha csakugyan igazuk van az ő
ellenségeinek, mikor azt mondják, hogy Sima egy
közönséges világeselő, nem pedig a nép igaz ha-
rátja.

Akik ismerik az ő egyéniségét és tudják,
hogy minden idegszála bele van növe a nép igaz
érdekeibe, azok tudják, hogy a mai átkos rend-
szerből nő ki ez a megfélemlítés, mert alkotmá-
nyos abszolutizmust élünk, amikor a hatalomra
jutottak ellenmondás nélkül akarnak a polgárok
hátán az ő rovasukra uralkodni.

Hogy ez igazi mérlegelése a mostani hely-
zetnek és hogy Sima Ferencz áldozata ennek a
hitvány gazságnak, arra éles világitást vetett Ma-
gyarországnak egyik legtisztábbfejű politikusa:
báró Kaas Ivor, aki a Hazánk mult vasárnapi
számában a mai politikai rendszerrel és ezzel
kapcsolatosan a szentesi felfordult helyzettel fog-
lalkozik. „A bukott rendszer vergődé-
sége” a cikk címe. Ezen kezdi:

Annira pesszimista lettem, hogy tükörbe se nézek, nehogy álarcot lássak magam előtt. Körültekintve, mindenütt alakoskodást gyantok. Az országos örömben, melylyel a parlament és vármegyék az új kormányt üdvözölték, mennyi volt az őszinteség, nem tudom. Gyantottam kezdettől, hogy a régi rendszer hívei nem azért maradnak a szabadelvű pártban, hogy eddig követett politikájukról lemondjanak, sőt inkább, hogy a hatalmat megtartassák és bosszút forraljanak azok ellen, akik új rendet akarnak behozni Magyarországon.

Azután elmondja, miként fondorkodnak az új rendszer hívei ellen a kormánypártban és így folytatja:

A vidéki főispánok és fokortések mindegyike fogadták az új kormányt és úgy viselik magukat, mintha értesítve volnának, hogy a törvény és igazság korszaka csak kis ideig fog tartani, mert Magyarországot másként kormányozni, mint a Tisza—Bánffy-rendszerrel, vagyis korrupcióval és erőszakkal, nem lehet. Az új szellem nem uralkodik se Nyitraiban, a választók összeírásánál, se Csongrádban, sem sehol, az adókiegészítéskor sem, mivel a pénzügyminiszter megnyugtató beszéde dacára mindenütt iszonyúan felszólalják az adókat, hogy felemelhessék a katonai kiadásokat. Előre gondoskodnak a fedezetéről, hogy ne legyen deficit, ha magasabb lesz a kvóta.

Az üldözés nem szűnt meg. Kik nem léptek be a szabadelvű-pártba, s veszedelmes ellenzéknek tartatnak, azok számára nincs kegyelem, nincs mentesség. E tekintetben nagyon érdekes, mint jelenség, a Sima Ferencz ügye, aki ellen bünyefenyítő feljelentést adtak be december 6-án — tehát a Bánffy-kormány alatt, mikor az obstrukció leghevesebben folyt — s a királyi ügyész s a vizsgálóbíró indítványára okirathamisítás, sikkasztás, csalás és hűtlen kezelés miatt a szedei törvényszék kiadatást kérte a képviselőháztól. És miután az helyt adva a kérelemnek, Sima mentelmi jogát föl-függesztette, ami már Széll Kálmán idejében történt, újabban csődöt kértek ellene, hogy ily módon gyorsabban megfoszthassák mandátumától.

Ezem ágában sincs, hogy fogadtalan prókátora legyen Sima Ferencznek. Semmi se fűz hozzá, se pártállás, sem érdek, se barátság. Soha nem is voltam vele egy véleményen s akárhánszor nem helyeseltém

magatartását; hogy negyzedül ember, nem tagadom. Egyszerű tanítóból a csongrádmegyei ellenzék vezére, országos képviselő és szereplő egyen tudott lenni, s oly befolyásra tett szert a nép között Szentesen és egész Csongrádban, hogy nem bír vele se Vadnay Andor főispán, se Bánffy—Percezy—Erdélyi-triumvirék. 1884-től 1899-ig foly már a csongrádi háború egy ember és egy országos kormány között és az új békekorszak ezt a harcokat nemcsak hogy meg nem szüntette, hanem a legnagyobb elkeseredésig fokozta.

Mi történt? — kérdezik az emberek. Én csak az újságból tudom az esetet. Mult szerdán a Budapesti Közlönyben volt olvasható, hogy a szedei törvényszék a csődöt Sima Ferencz ellen elrendelte. Ez az ötödik csődkérvény két esztendő óta ellene, amiből két dolog világos: hogy Sima nemcsak vagyonatlan, de fizetés-képtelen és eladósodott ember; másrészt, hogy őt csődkérvényekkel támadni meg, az utolsó választások óta gyakran elkövetett taktika.

Elmondja itt azután a közismert tényeket, hogy a csődöt miként akarták minden áron elkeseredett ellenségei, de nem ám a hitelezői.

Ezzel fejezi be a nagyfotosságú kijelentéseket:

Idejutott tehát a rendszer Csongrádban. Ha Sima csödbe jutott, Vadnay Andor főispán adminisztrációja szintén. Miért nem mondott le előbb, mikor Almássy Géza? De miért nem menesztette az új belügyminiszter a Bánffy kajmakárait?

Igy nem lesz az országban békeesség, így törvény és igazság nem kerekednek felül s ha a miniszterium elnézi a furfangot és erőszakot pártjában és az országban, magának ássa meg sirját.

E szegény nemzet pedig elveszti utolsó reményét, hitének utolsó szikrája elalszik s lesz Magyarország nagy sötétség.

Tessék csak ezt az éles ítélőképességgel írott magyarázatot megolvasni; lehetetlen, hogy a legelfogultabb ember is meg ne lássa a zűrzavarban a tiszta valót, hogy itt egy átkos rendszer öli meg a közeletet és nem pedig az a baj, hogy Sima Ferencz olyan égbekiáltó gonosz ember, mint amilyenek kerlehetetlen ellenségei tehetetlen dühökben föltüntetni igyekeznek.

Ha a hatalom által meg nem felemlített és a bosszútól líhegők táborától meg nem ijedt füg-

getlen nép sorakozik Sima Ferencz mellett: akkor ez az átkos rendszer bukni fog Csongrádmegyében és helyét elfoglalja a tisztult helyzetben az őznetlenség, a tudás és a jóra irányított törekvés. Ha ez az idő elkövetkezett, pedig ennek most már rövid időn el kell következnie, akkor Sima Ferencznek is nem arra kell majd „nagy esszt” fordítania, hogy védekezzen a gyalogos támadások és hitvány ráfogások ellen, hanem *összefog a józanabb elemekkel és a város, a vármegye közönségének ügyét előre segít.*

A legutóbbi városi közgyűlésen tapasztalt egyetértés fényes bizonyítéka annak, hogy itt a társadalom békejének csak egy ember áll útjában... s ez nem Sima Ferencz, hanem az idegenből ide átpántált Vadnay András főispán.

Tartson össze a nép: megbonthatlan falként tömörüljön Sima Ferencz mellé, megtörik akkor ellenségeinek bosszúereje és győzedelmeskedni fog Csongrádmegyében is a jog, törvény és az igazság!

—s—

Csongrádi pákolicok véleménye.

Egyik cikkünkben bővebben foglalkozunk azzal a fontos kérdéssel, hogy a ki elfogultatlan akar és tud ítélni, nem a helybeli, bosszút líhegők és tehetetlen apró nagyságok verben forgó szemével nézi Sima Ferencz ügyét és az ő igazán hősiességét, melyet egymaga folytat a hatalom embereivel, hanem azt is megmutatják Sima közszerelésében, a mit itthon ellenségei vesztet nekik háborodással takargatnak.

És a mikor ilyen elfogultatlan szó esik a küzdelem körzetén kívül, az jól esik nekünk, de erőt is ad a további küzdelemre, mert látjuk, hogy ellenfeleink is látnak sok szép vonást a mi vezérünk szereplésében.

A vármegye urainak szolgálatában álló *Csongrádi Lap*, a melynek szerkesztője és társ-szerkesztője nagy Pákulicz, a mult vasárnap cikket közöl az ottani állapotokról és összehasonlítást tesz Sima szereplése és az ottani néhány ember szereplése között.

Igy ír a többek között:

Oda át a Tisza balpartján t. szentesi elvtársaink. (t. i. Pákuliczok. Szerk.) Sima Ferencz demagógiájával torkig vannak. Folyton azt hangoztatják, hogy olyan szemén-szedett demagóg, mint Sima Ferencz, több nem létezik.

A „SZENTESI LAP” TÁRCZAJA.

A vendég.

40 Regény: *Sima Ferencztől.*

Stáray Pista és Vértessy comtes.

(Folytatás.)

A grófnő nagyon is önállóan gondolkodik mondá Sámordy gróf, ilyen, egy egész életre kiható kérdésben nemcsak a szülők, de még a jó barátok véleményét is meg szokás hallgatni.

A comtes komolyan nézett a gróf szemébe: a mi családunkban nem igen divat tért engedni idegen befolyásnak a házassági kérdésekben. En e téren apám példáját követem. S így nem tehet nekem semmi szemrehányást.

Apámmal történt az meg, hogy mint fiatal ember elment a nénjét meglátogatni, kivel egy osztó per miatt apja és anyja egész életre terjedő halálos haragban volt.

Béldi grófné majd kiverte apámat a házból, mikor oda beköszöntött.

A gróf túrtöztette feleségét. A gyermek úgy mond nem oka a pernek. Erre nem szabad áthárítani a szülők elleni gyűlöletet. — Egy mérges kigyót szivesebben látnék az ágyamban, mint ezt a fattyat az udvarom. Minden vonása olyan, mint azé a rossz lelkű apjámé, kialtoza a termeteket végig a grófné. Béldi gróf szivesen látta felesége testvéreinek fiát és feledtetni igyekezett vele néne gyűlöletét. Apám látva Béldi gróf szives rokoni magatartását, a helyt hogy néne barátságosan fogadtatására kerest ottlott volna, kijelentette, hogy bármiként gyűlöli a Klára néni apámat és anyámat és ha világ végéig háborúznak

is egymással, ő ezzel nem törődik, ő szereti Klára néni és meg ki nem dobja a házból, nem megy tovább.

Persze Klára néninek egy igen szép lánya volt, akibe az első pillanatra beleszeretett. S már másnap azt kérdezte unokatestvérétől, Erdély akkor egyik legszebb várától, Béldi Klárától, hogy tudná-e őt szeretni? — Mert ha igen, akkor ő megkéri a kezét. Apám is szép ember volt, még ma is az, folytatata élénken a grófnő, megbetszett az unokánovernek; de hát gondolni se lehetett arra, hogy egymáséi legyenek; mert Béldi grófné kijelentette, hogy inkább saját kezével fojtaná meg lányát, minstem hogy Vértessy fiához adja feleségül.

Hát még az öreg Vértessy? Mikor meghallotta, hogy fia mit akar: levette a legjobb puskáját a falról.

Hej, ha megvész a kutyám, ezzel szoktam agyon löni. Egy fiam van; de ha egy kukkot szól erről a szándékáról, azonnal ezzel a fegyverrel oltom ki az életét.

Béldi gróf azt mondta, hogy ha Klára grófnőnek tetszik a fiatal gróf, hát ő nem ellenzi. Igen ám, de első unokatestvérek lévén, a szülők beleegyezése nélkül nem lehetett a fiataloknak egybekelni. Béldi gróf annyira megszerette apámat, hogy együtt kiállították a szülők beleegyezéséről a hamis nyilatkozatot, azután kieszközölték a dispensatiót. A nélkül, hogy akár az öreg Vértessy gróf, akár nővére Béldi grófné tudtak volna a dolgról; Kolozsváron egybekeltek. Azután külföldre utaztak s onnan hozták a szülők tudomására a dolgot. Béldi grófné kiátkozta a lányát és elhagyta egy időre a férjét. Az öreg Vértessy pedig európai útra kelt, hogy valahol

elcsipje fiát és lelője, mint egy veszett kutyát. Fel is jelentette, hogy hamisította azt az okmányt, mely az ő és felesége beleegyezéséről szól. Apám nevette az egész dolgot. Anyámnak nagyanyám sohasem bocsájott meg, de nagyapám, mikor véletlenül találkozza megismerkedett menyével, úgy megszerette, hogy maga ment fiának fölajánlani a békét és apai bűnbocsánatot.

Igy nősült az apám. Azt hiszem, hogy én is meglehetem azt, hogy kezem fölött szabadon és alku nélkül rendelkezem. Nem cinismus ez nálam, hanem az én helyzetem kivételése.

— S szabad-e tudnom, grófnő, hogy miként rendelkezik ezúttal sorsa fölött.

— Nem megyek férjhez; volt a határozott válasz.

— Elűtasítja Stáray kezét? — kérdé meglepetés a gróf.

— Megkérem, bocsásson meg; nem vagyok hozzávaló. Ez a házasság boldogtalanság lenne. — Miért tegyek szerencsetlenülé mást és magamat? — S honnan veszi ezt a hitet grófnő?

A comtes bánatos arccal, könyes szemmel nézett a grófra: leikem titkos sejtelmiei sugják ezt. Erzem gróf. Hitvány volnék ha a hiúság szavainak engednék.

— Ily könnyen nem szabad határozni e nagy kérdésben. Pista barátom és grófnő méltó párok lesznek. Önnek finomsága és nagy műveltsége nevelő hatással lesz Pistára, ki ma még szilaj és ellensúlyozást keres.

— Oh Istenem, de szeretném, ha csak gondolkozni is lehetne e kérdés felett. De ez be van fejezve. — Minket az Isten nem teremtett egymásnak.

(Folyt. köv.)

Hát úgy látszik, hogy a t. szentesi elvtársainak az igazi demagógiáról fogalmuk sincs. (Bizony igaz van kollega! Aki a hatalom túlkapásaival szemben védi a nép érdekeit, az még nem demagóg. Szerk.) Igazi, szemzen-szedett 13 próbás olyan demagógokat, a milyenekből vagy fél luczat 25 év előtt nálunk szerepelt és a helyzetet uralta és kiaknáta, még nem láttak.

Mi úgy tudjuk, hogy Sima Ferenc a kulturális törekvéseknek útjába sohasem állott, sőt mi több: őt a kulturális mozgalmak élén, mint előharcost láttuk küzdeni.

Hiszen Sima Ferenc annak idejében készséggel megszavazta a szentesi polgári leányiskolát, sőt mi több, mint szentesi iskolaszéki elnök szíven viselte a tanügyet. Azt is tudjuk, hogy nem egyszer népszerűségét lelke koczkára a kultúra érdekében.

Hogyha Sima Ferencet a szentesi t. elvtársaink az ország legkülömb demagógiának tartják, hát ezennel felszólítjuk szentesi elvtársainkat a cserére: demagógiáinkat cseréljék el a mi demagógiáinkkal.

Ki bánja meg a cserét?

Azt hisszük, hogy mi nem!

Igy irnak a csongrádiak, most, mikor a legvadabb hajtsa folyik — Simáról. Hát a szentesiek bizonyosan Simát nem küldik cserébe, se Csongrádra, se Kutya-Bagósra. Azt azonban elismeréssel jegyezzük föl, hogy józan pillanatban Csongrádon is van elfogulatlan bírálat. De, hogyha a csongrádiak saját tüzhelyüknél párt hajszától menten járnak el az ellenzékkel szemben, akkor nem kell nekik senkit cserélni, mert a csongrádi ellenek vezéremberei kulturának s minden hazafiás ügynek éppen olyan lelkes barátai mint Sima Ferenc.

Vadnay a soros.

Mikor az obstrukció legadázabb csatáját vívta és a Bánffy által kipusztított maroknyi ellenek főbe kerekedett a kormánypartnak, David legyőzött Góliáthot, Széll Kálmán vállalkozott arra, hogy új légkört terem a kormányzásban. Akkor már hírelt adtak a paktum alapján egyes fővárosi lapok, s a legilletékesebb forrásból vett értesülés alapján lapunk is, hogy Széll és a leendő új belügyminiszter kimutatója a főispánokat és szelnek eresztik azokat, akik a Bánffy-féle hitvány rendszernek még hitványabb képviselői voltak. Megirtuk akkor, hogy Vadnay András is egyike azoknak, akiknek pusztulniok kell. Hét főispán menesztetik, ez volt a paktumban. Apponyi Albert gróf választásának vezetője: Almásy Géza mindjárt az új kormány megalakulásakor beadta lemondását. Mert he kellett adnia. Utána következett Szalvasszky Gyula pozsonyi és trencsényi főispán, aki alatt olyan égbekiáltó visszaélések követték el a választások alatt.

A napokban olvassuk, hogy Haller János gróf, Háromszék megye főispánja is beadta lemondását. Pedig még a mult heten nyilatkozott, hogy ő nem megy, maradni akar. A 300 főből álló deputáció nem ért rá fölmenni érdekében, mert figyelmeztették, hogy mondjon le, ha azt nem akarja, hogy szelnek eresztessék.

A negyedik Szinyei Mersé sárosi főispán. A Tisza-klikk embere ő is, Bánffynak hú csatlósa volt. Ő is a kimustráltak közé soroztatott, mint olyan, aki egy átkos politikai rendszernek még átkosabb szereplője. A Tiszáknak kedvence volt, ugyanezért teletármázták sajtójuk útján az országot, hogy milyen tiszteletnek örvend vármegyéjében és annak határán is tul, bukni nem szabad tehát, mert nem engedik. Maga Tisza Kálmán is közbenjárt Széll Kálmánál a mult hetekben érdekében és a fővárosi lapok megírták, hogy Széll K. igen finoman értesére adta Tisza Kálmánnak, hogy ha még vármegyehelyi ember jár közben, azt meghallgatja, de befolyásoltatni nem engedni magát senki által.

A napokban Szinyei Mersé is letönik vármegyéje éléről és a basakodás, megfélemlítés, üldözés abban a vármegyében meg fog szünni.

Utána következnek ötödiknek Vadnay András. Ez a jó úr mindenképpen bizonyodik, hogy de bizony ő marad, esze ágában sincsen lemondani. Elhiszük neki, de hát a kecske se menne a vásárra, ha nem vinnek. Ijedtében meg azt cselekedte a keddi vármegyei közgyűlésen, hogy éjig magasztalta Széll Kálmánt, aki belügyminiszter is egyszermind, hízelt neki, hogy maradjon. Beszélhetünk jó vitéz, Magyarország összes zsidó közönsége meg nem menti, mint ahogyan nem is oly régen még ez a tisztelt basa mind egy szál ki akart pusztítani minden zsidót Magyarországról. Sőt földig hajolt Apponyi gróf hazafiás és nagy tudása előtt is a közgyűlési megnyitójában. Ugyan úgy-e? Hát olyan derék ember lett egyszerre Apponyi? Nézzem csak egy kicsit visszafelé is Máltóságod, nem emlékezik, hogy szellete: Burg Dénes útján lelkesedve hozták azt a hírhelt csongrádmezei feliratot, hogy le kell verni minden áron az obstrukciókat, szájkosarat kell behozni a parlamentbe és vigan feljuttatni a Tisza Kálmán által megalapított, Bánffy által virtuositásig vitt rendszert. Szinte neki gömbölyödött minden igaz Bánffy huszárnak a képe itt a megyében, mikor elmondhatták, hogy Csongrád megye kezdeményezte ezt a híres feliratot.

Igenis Máltóságos uram, önök igen nagyon örvendtek akkor.

Hanem a mikor Széll Kálmán egy szélfordulást csinált hazafiás föllépésével, akkor megszeppentek, a milyen mértékben örvendtek az előtt. És aztán bekövetkezett, hogy Széll karon fogta Apponyi grótot, Horánszkyt, Károlyi Sándor grótot és a többieket, akik az obstrukció értelmi szerzői és tulajdonképpen vezérei voltak és bevezette őket a kormánypartba, egyelőre közkatonának, de mi tudjuk, hogy tulajdonképpen azért, hogy a kormányzás gyeplőjét átadja nekik.

Vadnay András most szeretné már visszazsivni a csongrádmezei föliratot, de késő. Bukik éppen a miatt, a mitől előmenetelét várta. Bolond dolog az a politika, ott is megboszálja magát a kutyaság.

Menni fog tehát minden bizonynyal, mint azok mentek egymás után, akik az erőszak politikáját szolgálták odaadással.

Bezárja a sort Sarközy komáromi főispán és a hontmezei főispán.

Igy tisztul a levegő és lassan-lassan leszorúl az önzés és a durva erőszak, hanem helyét elfoglalja Széll Kálmán programja: jog, törvény és igazság!

Csongrád megye népe is rég óta várja már ezt a pillanatot. Még egy kis türelem, közel van az a már.

Mi hát az igazi cél?

— Nyilt levél Sima Ferenc orsz. képv. úrhoz. —

E lapok hasábjain olvasom, hogy a megye területén lakó ellenzék érzelmi polgárok bevonásával és azoknak tömörítésével Szentesen egy Ellenzéki Egyesület létesítése van tervebe véve. Megvallom őszintén, hogy a közölt program nem nyújt nekem annyi felvilágosítást, hogy az egyesület igazi karaktere kidomborodnék a cél megjelölésénél.

Nem tudom tisztán kivenni, hogy a létesítendő egyesület:

a) minden áron való ellenzék akar-e lenni, vagy

b) csupán kerékkötője a hatósági tulzásoknak és alkuvást nem tűrő védelmezője a valódi közérdeknek?

Erre óhajtanék feleletet; mert ha az utóbbi lenne az igazi cél, nagy örömmel üdvözölném én is a törekvést és teljes erőmből szolgálatába szegődnék a társadalmi tevékenység felelősségének és fokozásának.

Évtizedek óta vallom és hirdetem, hogy egy erős polgári elem kifejlesztése nélkül Magyarországon társadalmi szervezésről szó sem lehet. A miig pedig erős társadalom nem lesz, az államkormányzat működése is egyoldalú marad. A mi alatt azt értem, hogy nem ismerve a valódi közérdek igazi szükségletét, nem az életnek, hanem

a véletlenül felszínre került embereknek kívánsága nyer kielégítést a kormányi és hatósági intézkedésekben és eljárásokban. Más szavakkal ez annyit tesz, hogy a papírosan meg van az alkotmányos jogunk, de mert nincs szervezett erős polgári elem és társadalmi életről még csak szólni sem lehet: nyakunkra ül a hatalom a saját akaratának érvényesítésével.

Erkölcseleg erős és egészséges társadalom nélkül nincsen valódi alkotmányosság, mert a cselekvést hagyják a hivatalos világ embereire, akik nem ismerve a nép igazi közszükségletét, a szervezeten társadalommal könnyen elbánnak és ha másként nem boldogulnak, erőszakhoz nyúlnak. Sokszor nem rosszindulatból, hanem téves felfogásból kiindulva.

Egészen más lenne a helyzet, ha egy szervezett társadalom kifejtethné erejét és erőt, hatalmat képviselve a szervezkedésben, tömörülésben, azt mondanák: uraim a valódi közérdek nem azt kívánja, amit önök ránk parancsolnak, a legtöbbszór tán jóakarattal, hanem a közszükséglet, a nagy tömeg érdeke más eszközöknek alkalmazását teszi szükségessé.

Ha ilyen célt az emberek vezették azokat, a kik ezt a megyei ellenzéki egyesületet életre keltetni kívánják, csakugyan közszükséglet elégitenek ki:

ha a mozgalom megindításával csupán a talajt készítik elő egy erős társadalmi tömörüléshez;

ha nem arra gondolnak, hogy személyi küzdelemhez erőforrás gyűjtéssel;

ha a polgároknak ügyfél-baját készséggel támogatja az egyesület;

ha a hatalmi túlkapasokat csupán megszüntetni igyekezik és nem túlkapasokkal viszonozza; ha a politikát nem célnak, csupán eszköznek tekinti egy jobb rendszer megteremtéséhez; és ha mindenáron való veszekedés helyett komoly, de határozott akarattal lép föl minden vonalon; ha ilyen fog lenni ez az egyesület, akkor én Istentől nyert lelkes tehetségemmel és sok küzdelem árán szerzett erőmmel, egy egész ember tetteivel fogom támogatni.

Ha — mint a programomból olvasom — a célok megvalósításához az egyesület külön lapot fog kiadni, annak ilyen célok megvalósítása érdekében én leszek a legadázott munkatársam.

Próbáljuk megszüntetni a személyi küzdelmet, hogy fölszabaduljanak az erők a védekezés vagy taktikázás nehéz nyúga alól és minden ember szabad mozgáshoz juthasson.

Kapacitáljuk egymást, de ne kössük gúzsba se a szándékot, se az embereket.

Tisztázzuk a helyzetet és azért kérek nyílt és határozott választ.

Szentes, 1899, június hó 2.

Sz. Kovács Pál.

Válasz a nyílt levélre.

A fenti nyílt kérdésre minden külön elmélkedés nélkül szolgáljon fölvilágosításul a megalkított Csongrádmezei ellenzéki egyesület ügyrendjének azon intézkedése, mely az egylet célját az egyesek érdekében megállapított feladatokat s azoknak kivitelit módját szelletezi.

— A Csongrádmezei ellenzéki egyesület házirendje.

Az egyesület alapszabályszerűleg kitűzött céljának keresztülvitele érdekében az egylet feladatát minden részletre kiterjedőleg az egylet házirendje a következőkben állapítja meg:

1.) Az országos és ezzel kapcsolatos helyi politikai kérdések teljesen az elnökség, választmány és közgyűlés hatáskörébe tartoznak;

2.) közművelődési és közérköcsi feladatok és célok szakszerű képviseletére a választmány külön bizottságot alkot: a választmány és tanítókat, hivatalból bevalasztja.

3.) az egylet tagjainak, vagy az egylethez támogatásért forduló ügyes bajos felelnek érdek képviseletére négy szakcsoportra osztatik.

a.) Közigazgatás, vagy igazságszolgáltatás körében felmerülő sérelmek orvoslása egy e célra a választmány kebeléből alakított bizottság felügyelete alatt, egy titkár által;

b.) az ipar és adóügy terén felmerülő panaszok elintézésére hasonló szervezettel;

c.) személyes eljárási költségek, tüz-, jég-, és életbiztosítás és ezekkel kapcsolatos minden anyagi kérdésnek rendezésére szintén hasonló szervezet;

d.) a megye területén a munkás és szegény ügy s a telepítés nagy kérdésének rendezése szintén egy szakbizottság hatáskörébe utaltatik.

Azt hiszem — hogy ehhez nem kell külön kommentár.

Szentesen, 1899. jún. 3.

Sima Ferenc.

Egy tolvaj ügyvéd.

— Az ügyvédek figyelmébe ajánlva. —

Dr. Schlesinger Károly ügyvéd úrnak egy, a saját ügyfeléhez intézett és beperesített költségjegyzékét közöljük itt szóról-szóra. — Hevesi Veron mandszinti lakos bepereltette ezzel az úrral egy adósságot 80 frtért. Az ügyvéd úr behajtotta a pénzt s ebből 50 frtot át is adott a kliensének. A többi visszatartotta perköltéség címén, pedig az alperestől az összes perköltéséget megkapta. Most aztán a napokban minden felszólítás nélkül beperelte a saját kliensét 54 frt 16 kr perköltéséért. Tehát Hevesi Veron fizessen még neki 54 frtot és az újabb perköltésekkel együtt 25—30 frtot azért, amiért balsorsa Schlesingerhez vitte. És ez a szentesi járásbírósnál uralkodó rendszer folytán könnyen megeshetik. — És mondja aztán még valaki, hogy ez a kukoricá-lovag nem rabló?!

Különbön Hevesi Veron ügy a szegedi törvényszékhez, mint az ügyvédi kamarához is feljelentette a prókator urat rablás kísérlete miatt és mellékelte az alább közölt költség-jegyzéknek elkeresztelt revolvért, amellyel vagyonától akarja megfosztani a saját kliensét. — Ime a feljelentés:

Tekintetes kir. törvényszék!

Dr. Schlesinger Károly szentesi ügyvédet megbízom ezzel három évvel, hogy Hevesi János és Károly adósságaim ellen 80 frt tőke és jár. erejéig keresetet indítson. A pert meg is indította, meg is nyerte és végrehajtási árverés útján 1898 évi május hó 21-én perköltésekkel együtt kapott 107 frt 47 kr. Ebből nekem a 80 frt tőkére kifizetett 50 frtot. Tehát tölem is levont 30 frt perköltéséget, dacára annak, hogy a perköltéseket a bíróság az alperesek ellen azt a javamra megítélte és azt ő fel is vette.

Hanem mindez még nem volna nagy baj, mert hiszen a szentesi ügyvédek között ez az eljárás szinte rendszerre vált az utóbbi időkben. Hanem az már minden tisztességes embernek arcába kergeti a vért, hogy ez az ügyvéd, aki 80 frtos perben a saját irások beismérése alapján 8 frt 03 kr kiadása volt. — kapott eddig 56 frt 60 kr perköltéség címén. — most engem ismét beperelt 54 frt 16 kr tőke és járulékaért. Tehát azért, mert én elég szerencsétlen voltam, hogy követélesem behajtását órák bízom, még én fizessek rá és az egész követelést neki engedjem át.

Hát tek. kir. törvényszék ez nem olyan dolog, amit szó nélkül eltérni nem lehet. — Nem szabad megengedni, hogy itt diplomájuk Alarca alá elbujt emberek rabló módra kifosszák vagyonukból a szerencsétlenségükben hozzájuk forduló embertársaikat.

Kérem tehát a tek. kir. törvényszéket, miszerint dr. Schlesinger Károly elleni jelen panaszomnak elbírálására határidőt kitűznie méltóztatásuk s tárgyalás után köteleztessek arra, hogy a tölem jogtalanul visszatartott 30 frtot nekem visszafizesse.

Mindszenti, 1899. június 2.

Tisztelettel: Hevesi Veron.

1899/Sp. I. 220/1.

Kölségjegyzék

Hevesi Veronnak Hevesi János és Károly elleni ügyében.

1896 aug. 16. Eljárás az árverésről és bíróságnál néh. Hevesi János és Károly: Erősebb hatagátéknak miben állása tárgyában	2 frt — kr.
Kérvény szerkesztése a hatagátéki átadása iránt	5 frt — kr.
Leiratás és felszerelése	1 frt — kr.
Bélyege	1 frt — kr.
Meghatalmazás kiállítás és bélyeg	— frt 60 kr.
Szept. 15. Kérvény a 9194 sz. végzés folytán a nagykorsóságot igazoló okmány bemutatásával	3 frt 50 kr.
Apr. 19. Somnás kereset szerkesztése, leiratás és felszerelése 3 p. I. felzet, bélyege 3 frt 50 kr., 1 frt 15 kr.	14 frt 65 kr.
Június 22. Tárgyalás megjelése, jkvi és it. bély.	2 frt 50 kr.
Július 15. Ki el. végrehajtási kérvény szerkesztése, leiratás és felszerelése 4 p. bélyegei 3 frt 50 kr., 2 frt 15 kr.	27 frt 15 kr.
Július 24. Végrehajtás fogvatartásán körüli eljárás Mindszenten. végrehajtó díja fejében kifizetett 11 frt 55 kr.	20 frt 15 kr.
1897 febr. 11. Folytatás megjelése, leiratás, felsz. 4 p. Bélyegei 3 frt 50 kr., 1 frt 15 kr.	8 frt 70 kr.

Értékbizonylat beszerzése és bélyegére kiadom Koncez jegyzőnek. — Árverés iránti kérvény szerkesztése, leiratás és felszerelése I. példányban	8 frt 70 kr.
1898 január 10. Ingatlan árverés körüli eljárás és kiadás körül megállapítva	23 frt 60 kr.
Március 8. Sorrendi tárgyalás ejtése és bélyeg	7 frt — kr.
Május 21. Vételár felszámolási tárgyalás a közjegyzőnél	3 frt — kr.
Felvettem	107 frt 47 kr.
Május 21. Nyugtabelyeg és kiállítás	2 frt 63 kr.
Osszesen:	111 frt 63 kr.
Bevétel:	107 frt 47 kr.
marad:	4 frt 16 kr.
Adtam ügyfelnek:	50 frt — kr.
marad követelésem:	54 frt 16 kr.

Szentes, 1899. május 12-én

Dr. Schlesinger Károly s. k.

Helyi és vegyes hírek.

— **A Csongrádmegyei ellenzéki egyesület** küldöttsége legközelebb indul a fővárosba, mihelyt a százas bizottság befejezi munkálatait, amellyel a szervezetet vezeti. Az emlékiratot lapunk jövő számának főcíkjében közöljük s ezzel egyidejűleg az egyesület elnöksége felhívást bocsájtot Komárom-, Nyitra-, Hont- és Udvarhelymege ellenzéki polgáraihoz is, hogy csatlakozzanak a csongrádmegyei ellenzék által megindított akcióhoz a korrupció ellen. Szó sem lehet arról, hogy e mozgalom ne ébresztse fel az ország polgárainak alvó lelkiismeretét. Az a küldöttség, amely a kormányelnöknek és a képviselőház elnökeinek fogja átadni az emlékiratot: a napilapok szerkesztőseit is fel fogja keresni, hogy átadják azt a nyílt felszólítást, amelyben — tekintettel Vadnay főispán szomorú szerepére — aziránt fogja őt megkérdézni, hogy mikor fogja főispáni székét elhagyni a megye békéje érdekében és a politikai tisztesség nevében — amelynek valamelyes szikláját mindenkiben kell feltételezni.

— **Felhívás.** Az ujonnan alakult **Csongrádmegyei ellenzéki egyesület** elnöksége felkéri mindazon polgártársainkat, akik az egyesület köteleibe belépni óhajtanak s az egyet alakulási költségeinek fedezéséhez hozzájárulni akarnak, hogy az e célra teendő fizetéseket minél előbb szolgáltatassák be az egyesület ideiglenes pénztárnokához Szalay Istvánhoz, akinek lakása a kispacz-téren 298. szám alatt van, vagy pedig az 1-ső 48-as kör helyiségében a pénzbeszedésével szintén megbízott **pártfogoknak.**

— **A csodakérvény ovadéka.** Ugy látszik, hogy csak ki fog derülni végre, hogy az a 300 frt, amelyet a csodakérvényhez csatoltak a szentesi Schlesingerék, Vadnay főispán kasszájából került ki. Maguk az ő szövetséges társai bizonyítják ezt rá és önmagukat állítják pellenzert védekezésükkel. Legutóbb mutatunk Purjesz fiskálisra — hogy Bauer Adolf a Vörösmarty nyomdának szállított papírosok áráért jött-e Simát nem kívánta esőbe hajszolni, s hivatkoztunk Szakolczay ügyvédre, akit egészen meglepett, hogy Purjesz miként élt vissza a neki adott megbizatással. Erre a czikkünkre Purjesz mult hó 28-án levelet irt Szakolczaynak, őt arra kéri, miszerint igaz-e, hogy ő ellene — Purjesz ellen megbotránkozásának adott kifejezést. Erre másnap Szakolczay válaszolva dr. Purjesznek, a többek között a következőket írja:

Másolat.
Causa: Bauer — Sima Ferenc.
Budapest, 1899. május 29-én.

Tekintetes

Dr. Purjesz János
h. ügyvéd úrnak

Szentesen.

Tisztelt Kartárs Úr!

Folyó évi május 28-án kelt becses levelére válaszólag van szerencsém értesíteni, hogy Bauer Adolf ügyfelemnek — Sima Ferenc úr elleni ügyében, hogy alperest dr. Székely Belaért elváltott váltókötel zetsége teljesítésére reá, birjam, a budapesti kir. Törvényszék mint csodabírósnál Sima úr ellen csodnyitási kérvényt adtam be; a kitűzött tárgyaláson megjelenő azon értesítést vettem, hogy

a tárgyalás nem tartható, mert a kézbesítő a csodakérvény II. old. példányát visszamutatta.

Ennélfogva hogy ügyfelem követelése biztosított nyerjen f. évi ápril hó 11-iki levelémmel megkerestem t. kartárs urat, hogy a csodnyitási kérvényt immár a szegedi Törvényszékhez nyújtsa be.

Tény, hogy dr. Kültör úrnak mondtam, hogy engem a csod elrendelése meglepett, mert sem én sem ügyfelem a 300 frt letételére fel nem szólítottunk és a letett összeghez ügyfelem mivel sem járult hozzá.

Ismét hangsúlyozom, hogy ténykedésem ez ügyben tisztán ügyvédi volt, az általam képviselt ügyfel vagyoni érdekeinek megővésére, hogy politikai háttér lenne a dolognak, nem hiszem, nem tudom és nem is kutatom, s így ez ügyben semmiféle hírlapi polemikába nem bocsátkozom. (Mert Purjesz asidó azt kérte, hogy az ő beestelen eljárásához dr. Szakolczay hírlapi támogatást nyújtson.)

Ezekről értesítve maradtam kiváló tisztelettel kész kartárs

Dr. Szakolczay Árpád s. k.

Ime, végre tehát teljes meztelenségében áll Vadnay és társainak erkölcsi törpessége, alacsony sága, akik a legszemérmertlenebb hazugsággal takarozva a legbestialisabb gyűlölettel nyultak a más vagyona, becsületé ellen. Hat erkölcsileg diszkvalifikált egyének lehetnek-e az ügyvédi kamarának tagjai, vezetői egy nagy megye társadalmi politikai életének?

— **A városi főorvos felfüggesztése.**

A minap megírtuk, hogy Dr. László Vilmos városi főorvos és a helybeli m. kir. állami főgymnasium egészségügyi tanárát azért a pofozkodásért és székelésért, a melyet a mult heten a Kuruczán-túli vendéglő épületben működött adokivető bizottság nagy gaudiumára dr. Molnár Albert orvossal elkövetett, dr. Csató Zsigmond alispán hivatali állásától fel fogja függeszteni. A felfüggesztés azonban mind ez ideig nem történt meg és pedig azon okból, mivel dr. László Vilmos a legvadabb pakulicok egyike, és így ő rája a törvényt alkalmazni nem lehet. — Hát a mit nem tud megcsinálni az alispán, ezt megeseleksi a városi képviselőtestület. A legközelebbi közgyűlésen ugyanis indítvány adatik be arra nézve, hogy nevezett főorvos ellen botránnyos magaviselete miatt a fejelemi eljárás megindíttassék és egyúttal hivatali állásától is felfüggesztessek. — Nincs két-ségünk az iránt, hogy ezt az indítványt egyhangulag elfogadják a közgyűlés.

— **Vadnay baudája.** Hogy az a hirhadt főispán beestelen erőszakosságával hova sülyesztette Csongrádvarmegye tisztességesebb embereinek is erkölcsét, legmegdöbentőbb módon illuzatrálja azon körülmény, hogy mikor Sima ellen a szegedi törvényszék kihajszolta esődött elrendelték és Sima házánál Kiss Zsigmond tömegmondnok megjelent, s a törvény világos rendelkezése ellenére járt el, azzal mentette magát, hogy másutt ezt nem tenné, de Simával szemben neki is komiszkodni kell, mert különben ki van tőve a hatalom részéről az üldözésnek és vekszaturnak. A hatalom alatt Kiss Zsigmond egyáltalában nem érthetett vagyon- és kukoriczasikkasztó ügyvédek, hanem Vadnay Andort, aki az ő fiát kinevezette közigazgatási gyakornoknak. Mikor egy tekintélyes és független ügyvéd így beszél, nem jelenti-e ez a társadalmi erkölcsök végleges romlását és teljes sülyedését? — Ez a hülye nép azt gondolja, hogy a Vadnay-korszak örökké fog tartani.

— **Üres a város kasszája.** Hát biz ez nem igen volt soha sem valami nagyon megtömve se pénzzel, de azért mégis 2—3 év óta alig fordult elő az az eset a mi most, hogy még a városi tisztviselők fizetése sem telt volna ki abból. És mi az oka ennek? Semmi más, mint az, hogy még mindig megterjeszik a volt ex-lax állapot. Január és februárban annyira hozzá szokott a közönség az adó nem fizetéshez, hogy ezt a szokását se hogy sem akarja elhagyni. A folyó évben 10—15.000 frttal kevesebb községi adó folyt be mint tavaly ilyenkor. No de ez az állapot nem tart sokáig, mert a városi tanács intézkedni fog, hogy a községi adó ne csak csepegjen, hanem folyjon is a közkasszába. Így azután ha nem is telik meg szintűltig a kassza, de legalább annyi pénz lesz benne, hogy szükséges kiadásukat fedezni lehet.

PETŐ A. ERNŐ
szabókellékek és bélésárúk gyári raktára, Szegeden, Oroszlán ú. 17. sz.
A volt Seifman-féle bútorraktár átellenében.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **Szegeden, Oroszlán-útcza 17. szám alatt**

szabókellékek és bélésárú-üzletet

nyitottam. — Raktáron tartok e szakmába vágó összes czikkeket; nevezetesen: **serge cloth selyembéléseket**, valamint **satín, eroise ujjabéléseket** és egyéb **bélés- és rövidárúkat** (első rendű kőzi és gépselyem, czérna stb. legnagyobb választékban, a legjutányosabb árak mellett.

Minden törekvésem oda irányul, hogy úgy áruim **jó minőségével**, mint azok mérsékelt árával és legfigyelmesebb kiszolgálással tisztelt vevőim teljes bizalmát kiérdemeljem.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok

teljes tisztelettel:
Pető A. Ernő.

Hirdetés.

A szentesi ev. reform. egyház épületeinek némi átalakítása és kijavitása alkalmából felmerült kőműves-, ács- és asztalos-munkák elkészítése az egyház gazdasági választmánya által nyilvános árlejtés útján határozottatott elkészítetténi. — Ennélfogva felhivatnak azon kőműves-, ács- és asztalos-iparosok, kik e munkákra vállalkozni óhajtanak, hogy a munka-kimutatást az egyház gondnoki hivatalánál megtekintvén, **f. évi június hó 8-án, délelőtt 9 órakor**, az egyház tanács-termében tartandó nyilvános árlejtésen, a vállalati díj 10 % -át óvadéku magukkal hozva, megjelenni sziveskedjenek.

Szentes, 1899. május 31.

Burián Lajos, főgondnok.

The Premier Cycle Co. Lim^d.

Coventry (Angolország.)

Eger (Csehország.)

Nürnberg-Doos.

24 év óta legkitünőbb gyártmány.

Vezérképviselő: **Kemény Lajos H.-M.-Vásárhely, Arad és Szegeden.**

Hollósy és Vajda könyvnyomdája Szentesen.

Szathmáry Lajos lisztkereskedő házában I. tízed 193. szám alatt Dr. Csató Kálmán ügyvéd irodája átellenében

Névjegyek

Egygykesi jegyek

Pakletési jegyek

A t. közönséghez.

Nyomdánk felállítására óta két év múlt el. Sohasem ígértünk semmit, hanem ha bizalmukkal megtisztelték, mindig többet és jobbat igyekeztünk adni, mint tőlünk vártak.

Csakis e lelkiismeretes eljárásnak és szolid alapokon nyugvó üzleti magatartásnak köszönhetjük, hogy befolyásos támogatók nélkül, sőt befolyásos emberek ellenyomása dacára, napról-napra tért hódíthatunk és — dicsekedés nélkül emondhatjuk — közmegelegedésre működhetünk.

Jövőre is ilyen módon igyekeztünk eleget tenni kívánalmaknak. Ugyanezért legyen szabad a mai kor igényeinek teljesen megfelelő, új berendezésű

KÖNYVNYOMDÁNKAT

a n. é. közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlanunk.

Elvállalunk bármiféle nyomtatvány készítését, a melyeket izléseken állítunk elő s mivel a munkaerőt magunk szolgáltatjuk, az árakat mindenkinél **jutányosabban számíthatjuk.**

Tisztelettel:

HOLLÓSY ÉS VAJDA,
nyomdató-lajdosok.

ELVÁLLALUNK:

LEVÉLPAPIROK és BORÍTÉKOK

GYASZJELENTÉSEK

KÖRLEVELEK FALRAGASZOK

SZALAG-ARANYOZÁSOK

MEGHIVÓK

FOLYÓIRATOK és HIRLAPOK

ÜGYVÉDI és KÖZJEGYZŐI

KÖZGAZDASÁGI és TÁRSULATI

NYOMTATVÁNYOK STB.

ELKÉSZÍTÉSEI

JUTANYOZÁSOK.